

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 126.563 van 18 december 2003
in de zaak A. 138.520/XII-3892.**

In zake : Emilius VAN LOOCK,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. De Bock,
kantoor houdende te Antwerpen,
Mechelsesteenweg 210 A

tegen :

de STAD ANTWERPEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat R. Pockele-Dilles,
kantoor houdende te Antwerpen,
Stoopstraat 1/13.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Emilius Van Looock op 27 juni 2003 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 7 mei 2003 van het college van burgemeester en schepenen van Antwerpen “tot onmiddellijke definitieve sluiting van de lokalen of plaatsen die in het pand Otto Veniusstraat 30, 2000 Antwerpen gebruikt worden voor prostitutie”;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgesteld door eerste auditeur-afdelingshoofd
F. De Buel;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 19 september 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 november 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. Libert, die loco advocaat D. De Bock verschijnt voor verzoeker, en van advocaat A. Garmijn, die loco advocaat R. Pockele-Dilles verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd F. De Buel;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker aan de Otto Veniusstraat 30 te Antwerpen hotel “Venus”, met zeven kamers, uitbaat; dat het college van burgemeester en schepenen te Antwerpen op 7 mei 2003 beslist de lokalen of plaatsen die in het pand gebruikt worden voor prostitutie, onmiddellijk te sluiten; dat het sluitingsbevel op 12 mei 2003 betekend wordt; dat op 24 of 25 mei 2003 de kamers 2, 5 en 6 door de politie verzegeld worden;

Overwegende dat verwerende partij de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing betwist; dat een onderzoek van en een uitspraak over de ontvankelijkheid zich slechts zouden opdringen indien aan de grondvoorwaarden voor een schorsing voldaan zou zijn, hetgeen zoals hierna zal blijken niet het geval is;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten akte of

verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, met betrekking tot de tweede voorwaarde, dat verzoeker uiteenzet dat het gebruikelijke cliënteel bestaat uit “ambtenaren van de naburige diensten (voornamelijk stadsambtenaren) en de werknemers/werkneemsters van de winkels op de Meir en de aanpalende winkelstraten”, dat zij de voornaamste bron van inkomsten vormen, dat zij zullen wegblijven omdat het sluitingsbevel de reputatie van het hotel aantast en ten onrechte de indruk geeft dat het hotel vooral voor prostitutie wordt gebruikt, dat er bovendien een belangrijk financieel nadeel is, dat sluiting van vier van de zeven kamers meebrengt dat de uitbating verlieslatend wordt en zal leiden tot het faillissement van het hotel;

Overwegende dat volgens de verklaringen van verzoeker zelf, hotel “Venus” een rendez-vous hotel is waar prostitutie wordt geweerd; dat zo weliswaar de aangevochten sluiting uitwijst dat het hotel niettemin voor prostitutie zou gebruikt worden, zij tegelijk en evenzeer ervan doet blijken dat daar krachtdadig tegen opgetreden wordt en dat het opschrift “prostitutie niet toegelaten”, dat verzoeker eind 2002 eigener beweging aan het loket van het hotel aanbracht, geen vrijblijvende informatie betreft, maar een ernstig te nemen verbod; dat dan ook de schade die het sluitingsbevel zou toebrengen aan de reputatie van het hotel bij het “normale cliënteel” dat immers “niet is opgezet met de aanwezigheid van prostituees”, aanzienlijk gerelativeerd moet worden; dat het niet voldoende ernstig is om een schorsing te kunnen verantwoorden;

Overwegende dat niet vier, maar slechts drie kamers zijn gesloten; dat er dus nog vier overblijven om te verhuren aan het “normale cliënteel”; dat het niet evident is dat het hotel “onmogelijk draaiende kan worden gehouden” en “onherroepelijk” failliet moet gaan als slechts vier van de zeven kamers kunnen worden verhuurd; dat verzoeker het evenmin staft; dat met de verwerende partij moet worden vastgesteld dat hij “ter staving van het bestaan en van de hoegrootheid van het door hem geleden nadeel, geen enkel stuk [voorlegt] en zelfs geen enkel becijferd gegeven”;

dat aldus ook het aangevoerde financieel nadeel niet voor ernstig in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan worden gehouden;

Overwegende dat niet aan de tweede grondvoorwaarde voor een schorsing voldaan is; dat deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien december 2003, door :

de HH. J. LUST,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

F. BONTINCK,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

J. LUST.